

Аналіз існуючих в даний час методик управління ліквідністю дозволив зробити висновок про виникнення наступних методів управління ліквідністю комерційного банку: коефіцієнтний метод; метод управління розривом між активами і пасивами банку за сумами та строками; метод потоків платежів.

Вважаємо найбільш ефективним і таким, що відповідає цілям інтересам банку підхід до управління ліквідністю комерційного банку, заснований на методі потоків платежів, при цьому під поняттям потоку платежів слід розуміти односпрямоване рух грошових коштів по ряду операцій банку на конкретний момент часу.

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Бороздіна Я.В., гр. Фз-39ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.М. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Умовою й гарантією виживання й розвитку будь-якого підприємства, як бізнесу-процесу, є його фінансова стабільність. Якщо підприємство фінансово стійке, то воно у стані «витримати» несподівані зміни ринкової кон'юнктури, і не опинитися на краю банкрутства. Більш того, чим вище його стабільність, тим більше переваг перед іншими підприємствами того ж сектора економіки в одержанні кредитів і заstrupленні інвестицій, дає змогу вчасно розраховуватися за своїми обов'язками з державою, робітниками, контрагентами. Це сприяє зміцненню його іміджу, головної складової нематеріальних активів господарюючого суб'єкта.

Перехід до ринкових стосунків зміцнив статус підприємств і відкрив перед ними широкі можливості самостійного рішення багатьох виробничих і фінансових питань. Успіх діяльності підприємств безпосередньо залежить від рівня керівництва, від об'єктивності, конкретності, оперативності і наукової обґрунтованості рішень, що приймаються, які зрештою мають бути оптимальними. Прийняття останніх, як відомо, спрямоване на найбільш раціональне, ефективне використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, на реалізацію довгострокового пріоритету країни – економічного.

Особливість комерційної діяльності в умовах ринку полягає в істотній зміні завдань і функцій, спричиняє зміну методології і методики оцінки найважливіших показників господарської діяльності. Тому встає питання про оцінку та аналіз фінансової стійкості та

платоспроможності торговельного підприємства. Більш того, оцінка фінансової стійкості та платоспроможності у нових умовах господарювання стає найважливішим складовою науково обґрунтованого планування, регулювання і керування діяльністю всіх суб'єктів, їхнього функціонування на ринку, взаємодії з біржами, кредиторами, банками й інвесторами.

Фінансова стабільність підприємства є однією з найважливіших характеристик фінансового стану підприємства. Вона залежить від структури зобов'язань підприємства і характеризується співвідношенням власного і залученого капіталу. Фінансова стабільність передбачає те, що ресурси, вкладені у підприємницьку діяльність, повинні окупитися за рахунок грошових надходжень, а одержаний прибуток забезпечувати самофінансування і незалежність підприємства від зовнішніх залучених джерел фінансування.

ПОКАЗНИКИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ У ЦІННІ ПАПЕРИ

Вихристенко К.О., гр. Ф-49ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Фінансові інвестиції, поряд з реальними, розглядаються як активна форма ефективного використання тимчасово вільного капіталу інвесторів, що вкладають кошти у високодохідні фінансові інструменти (в цінні папери), з яких формується портфель фінансових інвестицій у відповідності з розробленою інвестиційною стратегією.

Фінансове інвестування здійснюється підприємством в таких основних формах: вкладення капіталу в статутні фонди спільних підприємств; вкладення капіталу в дохідні види грошових інструментів; вкладення капіталу в дохідні види фондовых інструментів. Остання форма фінансових інвестицій є найбільш масовою та перспективною. Вона характеризується вкладенням коштів в різноманітні види цінних паперів, які вільно обертаються на фондовому ринку: пайові цінні папери, які засвідчують право власності (акції); боргові цінні папери, що засвідчують відносини позики (корпоративні облігації, ощадні та інвестиційні сертифікати, векселі, облігації державних та місцевих позик); похідні цінні папери.

Серед фінансових показників, за допомогою яких можна оцінити ефективність інвестиційних вкладень в акції, здебільшого розраховують: